

Halil İbrahim Kahiye

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Halil İbrahim Kahiye

Hatay'ın Hassa ilçesinde 29 mart 2001 doğumlu Halil İbrahim Kahiye'nin küçük yaşdan beri şiir ve tiyatroya önem veren "Halil İbrahim Kahiye" kendince duygu ve düşüncelerini ortaya koyarak hayattan bir parça çalarak kaleme dökmekte yazdığı; şiirlerin ve yazıların hepsini kendi hayatında yaşadığını,ve bunu şiir ve yazılara çevirdiğini söylemektedir. Bazı şiirleri ve yazıları düzenlenen yarışmalarda birincilik seçilmiş ve paylaşılmıştır. Ayriyeten oyunculuk yapan Halil İbrahim Kahiye yapılan Tiyatro,Kısa Flim ve tanıtım oyunculuğunda ödüller ve başarı belgeleri almıştır. İletişim için !
[instagram/Halilibrahimkahiye_official](https://www.instagram.com/Halilibrahimkahiye_official)
[facebook/Halil İbrahim Kahiye](https://www.facebook.com/Halil Ibrahim Kahiye)
www.antoloji.com/Şair Halil İbrahim Kahiye
www.sozumoki.com/Halil İbrahim Kahiye

15 Temmuz 2

Vatanım vatanım
Canım vatanım
Senin altında yatar
Senin altında kalkarım

İstanbul'da Ömerim
İzmir'de fethim
Bu vatani kim verir
Ben Vatan bekçisiyim

Unutmadık 15 Temmuz'u
Ne fotosu,ne oyuncusu
Hiç birine vermeyiz
Bu ulusal yurdu.

Camilerde verildi selalar
İnsanlar ayaklandı apar topar
Silahlar,mermiler'tanklar ve toplar
Şu yiğitler ne yiğitler.
Halil İbrahim kahiye

Halil İbrahim Kahiye

15 Temmuz Hikayesi

Kutsal Vatan İçinde
Gazimle, Şehidimle
Çanını Vatana Feda Eden
Ömerimle Fethimle

Allah-U Ekber Sesleriyle
Yankılandı Tüm Türkiye
O Gece Ne Gece Öyle
Her Taraf Kan Kokusu İçinde

Hıçkırık Sesleriyle Ağlayıp
Dua Eden Anam
Elinde Silahla Vatan Diyip
Sokağına Çıkan Babam

Şu Gördüğün Topraklar
Şu Gördüğün Ay Yıldız
Şıra Dağlar Gibi Duran
Yiğit Oğlu Yiğitlerindir.

HALİL İBRAHİM KAHİYE
(02 MAYIS 2017)

Halil İbrahim Kahiye

Acıların

Küçükken hep büyümek istemişim
Nerden bilecektim oysa
Büyüyünce başladığını,acıların

Halil İbrahim Kahiye

Ağlamak

Ağlamak fayda olsa
"Ŗelaleler kuracağım"

Halil İbrahim Kahiye

Ahım

En büyük ahını
benden aldın sevdiğim
Seven bir adamı bırakıp da
gitmenin ardından.

Halil İbrahim Kahiye

Allah-u Kerim

Bak Şu Evrene Görürmüsün Bir Hata
Dağlar, Taşlar , Denizler Ve Doğa
Her Şey Ne Güzel Yollu Yolunda
Bu Evrenin Sahibi Allah-Ü Teala

İlkbaharda Açar Çiçekler
Papatyalar Mıs Kokulu Nergisler
Sarı Sarı Renk Katar Güller
Her Şey Ne Güzel Bir Düzen İçindeler

Bir Gün İçinde Oluşur Gece Gündüz
Her Şey Ölçü İçindedir Lüzumsuz
Hala Ne Diye Israr Edersin Kardeşim
Evrenin Sahibi Allah'ın Olmadığına

Kalk Uyun Bu Rüyadan Artık
Güneş Doğdu-Battı Ve Karanlık
İş De Budur Bu Evrenin Düzeni
Allah'ın Varlığının Musavviri

Yer Yüzünde Birden Fazla Meyve
Tatlı,Ekşi Renkli Ve Şekiller
Göklerin Ve Yerlerin Mülkü Melik'in
Bu Evrenin Sahibi Allah'u Kerim

Halil İbrahim Kahiye

Annem Ölmedi Diyorum

Bugün seni çok özledim anne.
Hissettim ki uzaktasın
Şabaha karşı bir soğuk çöktü üzerime
Üzerimi neden örtmedin annem
Her gün daha çok acım birikiyor
Sabah kalktığımda
Kahvaltım yok
Akşam dönerim ben annem
Geldim ki ateşte yemek yok
Şaadetle dolan evimizde
İnan ki şimdi huzur yok.

_ANNEM

Söyle bana nere gittin ?
Artık korkuyorum
Düşündüklerim mi oldu Anne
--hiçkırıkla ağlıyorum

_ANNEMM

Kurban olduğum annem
Söyle ben sensiz ne yaparım
Kimin şefkatli yüreğiyle yaşarım ,kalkarım
Kime anne diyip
Kime sarılırım

Hissettim ki uzaktasın annem
Her gün yatağını
Eşarbını kokluyorum
Sen varmışsın gibi
Yemek yapıp tabağa koyuyorum
Önüme baktığımda seni göremiyorum

_ANNEM

Şımsıkı sarılmak koklamak istiyorum
Benim annem ölmedi diyorum
İNANDIRAMIYORUM ANNEMM.
Ağladığım gecelerde beni duymuyorlar
Herkes sen değilmişsin annem
Halimi ,hatırımı hiç sormuyorlar.
Canım annem melek annem
Gül yüzlü biricik annem
Her gün geliyorum yanı başına
Toprağını elime alıp kokluyorum
Üzerine güller ekiyorum.
Benim annem ölmedi diyorum'da
İNANDIRAMIYORUM
ANNEMM...

Halil İbrahim Kahiye

Aşıklar Diyarı

Ben Kerem olayım Sen Aslı
Elimi tut gidelim çok uzaklara
Nereye diye sorarlarsa
Aşıklar diyarına
Aşalım bizde dağları taşları
Dillere destan aşkımızı
Birbirini çok sevdi desinler
Biri kerem biri Aslı
Aşkımıza açsın çiçekler
Mezarımıza konsun kırmızı güller
Adımıza yazılsın şiirler
Bizi örnek alsın sevgililer
Birbirini çok sevdi desinler
Biri kerem biri Aslı
Aşıklar diyarında sallanalım bir salıncakta
Sevgimizi uçuralım
Tıpkı bir kuş gibi
Süzüle süzüle,
Bizim aşkımız böyle farklı olsun
Tüm dünyada adımız duyulsun
Birbirini çok sevdi desinler
Biri kerem biri Aslı.

Halil İbrahim Kahiye

Aşka kış geldi

İkimiz bir sevdanın ışığıydık
Etrafımıza karanlık çöktü
Sen mum oldun.
Ben ise kibrit.
Ben yaktım seni"mumunu"
Ateş ! ışık oldu bize.
Hatırlarsan, bir yaz gecesinde
Koşar adımlarla sarıldım sana.
Mecnun Leyla'sına kavuşmuş casına.
Şimdi kış geldi buraya
Dışarıda yağmurlar yağıyor
Etrafımı karanlıklar sarıyor
'Hani ben"Kibrittim"sen ise 'Mum"
HALİL İBRAHİM KAHIYE

Halil İbrahim Kahiye

Aşkımızın Misafiri

Yine ellerini tuttuğum o sokaklardayım
Seni arıyorum bulamıyorum
Bir yandan acılar geliyor
Bir yandan özlem

Hasret kokuyor bedenim
Ellerimde en sevdiğin papatyalar
Hep buluştuğumuz o kafeye gidiyorum
Ardından umutlar yürüyor
Belki geldi seni bekliyor
Belki şakaydı hepsi diye diye yürüyordum
Gittim kimsecikler bile yoktu
Geriye kalan hiç birşey.

Neden gittin be sevgilim
Sokakları mı beğenmedin
Yoksa seni çok seven bu adamı mı
Peki bu papatyaların ne suğu vardı
Aşkımızın misafiriydi oysa onlar

Halil İbrahim Kahiye

Aşklar bir yalan

Mesela yeniden gel
Seni Seviyorum
Ne olursa olsun bırakmam asla seni de
Bende yalanına inanayım
Tekrardan,acı vereceğini bildiğim halde
Seni seveyim.
Nasıl olsa
Bütün Aşklar bir yalan değil mi ?

Halil İbrahim Kahiye

Baba nedir bilir misin ?

Baba nedir bilir misin ?
Baba;çölde aradığın su
Oturup yediğin bir tabak yemek
Gölgesinde saklandığın ağaç
Karanlıktaki ışığındır baba

Baba nedir bilir misin ?
Zor durumundaki Kahraman'ın
Başını koyacağın bir evin
Sıcacık bir yuvası
Derdine çaredir baba

Baba nedir bilir misin?
Yaralarına melhem-doktor
Bilmediklerini öğreten-öğretmen
Evinin koca reisi
Çocuklarından alır sevgisini
O Güze sevgisini

Baba nedir bilir misin ?
Akşam eve gelmesini beklediğin kapı
Yokluğunda içindeki ağrı
Kocaman bir şefkattir baba
Sımsıkı sarıldığın o kollarda
—Babanızın kıymetini bilin—

Halil İbrahim Kahiye

Başka Kollarda

Saatlerce fotoğrafına bakıp,uyumadan önce konuşup,öptüğün insan
Şimdi kaçınıcı pozları veriyor
Başkasının kollarında.

Halil İbrahim Kahiye

Beni bana sorma

Beni bıraktığın o sokaklara sor
Nerede diye
Ne halde die
Beni yaraladığın hastanelere sor
İyimi diye
Kötümü diye
Beni ağlattığın gecelere sor
Yastığıma
Göz yaşlarıma
Beni üzdüğün o günlere sor
Bir meyhaneye
Bir köşeye
Beni kırdığın o kalbime sor
Hançerlendiğinde
Kandırıldığın da
Beni aşka sor
Sana olan sevgime
İhtiyacım olan Sevgine
Beni kalemlere sor
Seni yazdığım satırlara
Yazıldığın kağıtlara
Beni içtiğim sigaralara sor
Efkarıma
Dumanına
Beni bana sorma
Dayanamaz ağlatır belki kendini
Beni bana sorma
Yüreği kanar söyleyemez belki
Beni bana sorma sakın.
Dayanamaz Öldürür kendini.

Halil İbrahim Kahiye

Benim

- Demli bir çay koyda içelim.
- İimde ağrılarım var benim.
- Muhabbete dert ekleyip,
- Anlatacaklarım var benim.

- Kıra gidip papatyalar toplayıp,
- Üstüne serpesim var benim.
- Rüzgara kol açıpta,
- Anlatacaklarım var benim.

- Elime kağıt,kalem alıp,
- Sana şiir yazasım var benim.
- Gönlün kimde bilmemde,
- Sana mecnun olasım var benim.

Halil İbrahim Kahiye

Bir demli daha

Gel bana yarim.
Sana ay demleyeyim.
Oturup sohbet edip,
İçimizi dökelim.

Belki hatırlarız geçmişİ
Yağmurda yürüdüğümüz gibi
Sokaklar bilir beni
Seni ne kadar sevdiğimi

Bir demli daha içermisin ?
Bana tekrar gelir misin ?
Seni çok seviyorum diyip
İlanı aşk eder misin ?

Halil İbrahim Kahiye

Bir kış mevsimi

Kışa kapısını açtığı mevsimdeyim
Dışarıda yağan yağmurlar
Havanın inceden soğukluğu
Penceremdeki camın buharı
Yüreğimin orta yerinde yangınlar var
Elimde
Sıcak bir çayım
Avucuma sarmışım
Soğukdan bedenim titrerken
Yağmurlarda ıslanmışım.
Erciyes'ten mi esiyor bu ayaz
Estikçe yaralarım kanıyor
Tekrar o geliyor Aklıma
Ne zaman yaram olsa sarardı yaralarım bedenini
Simsıkı sarardı
O narin ,bembeyaz ellerini
Kulağıma fısıldayıp demişti
"Hiç bırakmam"
İnanmıştım oysa bir kış mevsimi
Şimdi neredesin?
Kiminlesin ?
Gelirmisin ?
Yüreğim yanıyor bilirmisin

Halil İbrahim Kahiye

Bir nisan

Seneye bu zamanlar
1 nisan gibi gel
Şaka gibi ol
Yalanınla gel

Uzaklardaydım ben sana
Durmam geldim koşa koşa
Şimdi kollarımı açtım sana
Şımsıkı sarılda,bırakma

Gerçekten söyle beni sevdin mi
Yürüdüğümüz o dar sokakları özledin mi
Yitirdim o günden sonra herşeyi
Arar oldu gözlerim seni

Şimdi tekrar gelirmisin
Şeni seviyorum dermisin
1 nisan gibi gelip
Şaka yapıp gidermisin

Halil İbrahim Kahiye

Bir umut

Halen bıraktığı yerde onu bekliyorum
Kışda gelip geçti
Karlar, yağmurlar yağdı üzerime
Üşüdüm,
Bedenim titreye titreye bekledim
Bir umut işde,
Gelene denk bekleyeceğim.

Halil İbrahim Kahiye

Bu Gönül Bu Hatır

Bütün sözlerim sana çıkıyordu
Uzun,dar o eski sokaklarda.
Tekrar sev,
Tekrar Yıpranmış aşkımıza
hoş geldin der gibiydim'
Utanan bana bakmayan o gözlerine...

Şimdi tekrar sözlerim sana
Bu aşkı hatırlatır.
Senden vazgeçmeyecek asla
Bu gönül,
Bu hatır.

Halil İbrahim Kahiye

Bu Gün 14 Şubatmış Sevdiğim

Bu gün 14 şubatmış sevdiğim
Her tarafta çiçekçiler
Ellerde hediyeler
Sevgililer el ele
Gönüller'de bir olmuş
Kırmızı kurdeleli paketler
Üzerlerinde Notlar.
Sevinç içinde ev yolları
Sevinç içinde parklar
Tüm şehri saran kırmızı gül kokusu
Evde hazır masada aşk
Mumlar yanıyor, kırmızı örtüler
Işık'lar kapalı süprizler
Bu gün 14 şubatmış sevdiğim
Bu yılda gelme sen
Bu 14 şubattada gelme
Hediyeler almışım paketlerle
Süslemişim masamızı güllerle
Romantik bir sevgiyle,
Her tarafı kokular sarmış
El ele yürüyenler varmış
Bize 14 şubat yokmuş oysa
Benim bahtım karaymış

Halil İbrahim Kahiye

Bu Hikaye Bitsin

Sonra Yürür Oldum. Hala Kokumuz Bile Geçmeyen O Sokaklarda. Elimden Tutun Senin Olmadığında, Sokağın Köşe Başında Bile Bekleyen Çiçekci Yerin De Olmadığında. Bedenimdeki Yaraları Bile Zor Taşıyan Ayaklarım, Saadette Dolup Taşan O Sokaklarda Yürüyemez Oldu. Sürünür Oldum Sanki Yaralı
Bir Kuş Gibi Son Çırpınışımdı Kuluklarıma Öyle Bir Ses Geliyordu Ki ;
Yaralı Bir Kuşu Nasıl Bırakıp Gidersin ?
Sokakları Özlemeden Mi ?
_ Özley İ Versin
Her Şey Eskisi Gibi
Saadette Bitsin
Sokakta Ki Duvarda
İsmimiz Kalpler Arasından
_ Silinmesin
Son Çırpınışımda
Elimi Tut Be Kadın !
Bu Hikaye Böylece
BITSİN...

Halil İbrahim Kahiye

Çığlık

Geceler DOSTUM OLMUŞ
Karanlık İŞE KARDEŞİM
Sessiz ÇIĞLIKLARDA
Kendimi ÇİGNERİM

Kimseye BELLİ ETMEM ACIMI
Feryatlar KOPAR İÇİMDE
Dışarıdan BAKANLAR GİBİ OLSAM
İyi GÖRSEM KENDİMİ

Bu GECE GÖKYÜZÜNÜ SEYREDİYORUM
Yıldız KAYIYOR DİLEK TUTUYORUM
Hangisi ACIMI SÖNDÜRÜR Kİ
Ben KENDİMİ ÇİGNIYORUM

Halil İbrahim Kahiye

ıra

Kışın Soğuk Oda
Sobamda Var ıra
Bizim Oğlan Aşık Olmuş
Kim Durdura Kim Durdura

Halil İbrahim Kahiye

Çocuğum Ben

- Çocuğum ben
- Gözlerimi yumum saklambaç oynayan
- Ebe olup saklananı arayan
- Çocuğum ben
- Mahallede evcilik oynayan
- Babaşı annesi çocukları olan
- Çocuğum ben
- Şabahın yüzü ile uyanan
- Televizyonda çizgi film arayan
- Çocuğum
- Oyuncak ayıma kıyafet giydiren
- Araba yol çizen
- Çocuğum ben
- Çamurdan pasta yapıp
- Anneme babama puan verdiren
- Çocuğum işte
- Çocuğum ben

Halil İbrahim Kahiye

Çocuk Olasım Geldi

Çocuk olasım geldi bir an
Ö masum dolu yüzümden
Hayallerime uçurtma yaptım
Rüzgarlarla uçuşuyor

Büyümeseydim keşke
O rüzgarlar nerede
Çıktım mahalledeki tepeye
Hayallerim uçuşuyor

Bedenime vuruyor soğuk
Sanki bir fırtına
Ellerim titriyor
Özlediğim anılarıma

Hayallerim yok benim
Az önce rüzgarlar aldı
Çocukluğum nerede benim
Yerini acılar aldı

Halil İbrahim Kahiye

Deli Aşık

Işık saçan yüzünle yürüyordun
Ardından takip ediyordum
Bir türlü sana olan aşkı diyemedim
Çiçekler aldım
Veremedim
Seni seviyorum
Diyemedim
Aşkıma dağlara, taşlara söyledim
Oysa sana söyleyemedim
Leyla mecnun gibiydi sevgim
Bir türlü kavuşamayan
Seni görünce gözlerim
Kalbim yerinde durmayan
İşte böyle bir aşkı sana
Sevgimi sana söyleyemeyen
Sana olan aşkı
Boş bir odada bağıra bağıra
Söyledim
Kulaklarıma tekrar tekrar yankılanıyordu
Her yerde sen geliyordun aklıma
Aklımı yitirdim bu yüzden
Deli Aşık diyorlarmış şimdi bana.

Halil İbrahim Kahiye

Dokunamadım

Elini tutamadım
Sımsıkı sarılamadım
Cennete düşmüş gibiydim
Haram idi dokunamadım,

Halil İbrahim Kahiye

Dost dediğin Nedir Ki

Güldük,eğlendik,mutluluğa
Yedik,içtik hep bir arada
Dost dediğin nedir ki
Kapat ışıkları sayalım

Ne dostlarım vardı benim
Hepsi bir menfaatmiş
Dost dediğin nedir ki
Kollarıma kelepçe takmış

Kimseye güvenmemek bana ders kaldı
Atılan zarlar hayatıma oynandı
Dost dediğin nedir ki
Kapat Işık'ları sayalım

zor durumdayım yetişin dostlarım
Mutluyken yanımda olan kardeşlerim
Dost dediğin nedir ki
Kapatın ışıkları sayalım

Halil İbrahim Kahiye

Dün Gece

İçimdeki Tüm Sıkıntıyı
Dün Gece Bir Paket Sigaraya Bıraktım.

Halil İbrahim Kahiye

Elleri ellerde

Yıllardır hep geri gelecek ümidiyle bekledim
Tekrardan ellerimi tutacak,
Tekrardan sevecek diyerek

Evet geri geldi
Yıllarca yolunu beklediğim kadın,
Ama ellerini başkalarına tutturarak.

Halil İbrahim Kahiye

Elveda elveda

Elveda hayat
Elveda memleketim sokağım ,
Elveda evim,yatağım
Elveda yazım,kışım
Elveda annem,babam
Elveda güzel anılar
Elveda elveda.
Elveda hiç vazgeçemeyeceklerim
Elveda size elveda bile diyemeyeceklerim
Elveda sözde hiç bırakmayacak sevgilim
Elveda kırmızı gömleğim,pantolonum
Elveda elveda
Elveda güzel çiçekler,ağaçlar
Elveda güzel gençliğim,delilik zamanlarım
Elveda arkadaşlarım,dostlarım
Elveda güzel olan herşeye
Elveda elvedaya dair herşeye.

Halil İbrahim Kahiye

En Büyük İsteğimdir Bu

Şimdi yanımnda olmanı isterdim sevdiğim
Őenin uğruna acı çeken bu adamın
GözyaŐlarını
Acılarını
Kırılmış kalbini
Görüp,geri dönersin diye
Belkide en büyük isteğimdir bu
Gidişinin ardından.

Halil İbrahim Kahiye

Erkekler ağlamaz dediler

Erkekler ağlamaz dediler oysa
Bilmezlerdi ki kafasını koyduğu yastığın sırlı sıklam olduğunu,
Yastığa kafasını gömercesine ağlamakta bu erkek.hemde hıçkıra hıçkıra,
Gözleri kan kırmızısı olurcasına
ŞİMDİ
Şakin erkekler ağlamaz demeyin
"KIZLAR"
Eğer hayallerini yıkmasaydın
Bırakmasaydın ellerini
Yıkılmayacaktı bu erkek
Belkide yastıklar ona eşlik etmeyecekti
Damla damla göz yaşıyla.

Halil İbrahim Kahiye

Ey insanoğlu

Ey insanoğlu
Değerin ölünce
Bilinecek.
Sana değer vermeyenler
Yolunu gözleyecek
Selamını almayanlar
Selamı özleyecek
Yolunu görüp yön değiştirenler
Sana koşup gelecek
Ey insanoğlu
Değerin ölünce
Bilinecek.
Kaç kişi senden nefret ediyor
O gün seni sevmeyen kalmayacak
Kim bilir kaç kişi
Senin uğruna
hüngür hüngür ağlayacak.
Mutlulukla uyananlar
Sela sesiyle yıkılacak
Ey insanoğlu
Değerin ölünce
Bilinecek.
şimdi hayattasın insanoğlu
şöyle kaç kişi arkada
Ölünce insanoğlu
Kaç binler senin ardında
Ölüm dosttur
Düşmandır senin uğrundan.
Ey insanoğlu
Değerin ölünce
Bilinecek.
Ne gelir artık bu saatten sonra
Kimisi pişman,
Kimisi kūs hala
Sarıl sakın kūs kalma
şu gördüğün ölümlü dünyada
Ey insanoğlu
Değerin ölünce
Bilinecek.

Halil İbrahim Kahiye

Ey Türk Askerim

Biz kim miyiz
Kim miyiz ?
Korku nedir bilmeyiz
Dağlardır evimiz
Vatan toprağına bekçiyiz
Ey Türk Askerim
Düşmana korku saran
Bayrağım sen hep göklerde dalgalan
Dillerinde "Allah'tan başkası olmayan
Vatana namusu gibi bakan
Ey Türk Askerim
Milletinin dilinde hep dua
Ne yiğitler var bu toprakta
Çanakkaleden, kızıl elmaya
Hepsi gözünü kırpmadan can verir
Vatan uğruna
Ey Türk Askerim
Soğuk kış demeden bekler
Kutsal nöbet başında
Kiminin aklında ana
Kiminde yarı
Kiminde evlat kokusu
Ey Türk Askerim
Allah(cc) Askerlerimizi Ordumuzu Korusun

Halil İbrahim Kahiye

Farklı Yaşarım Sensiz

Sensiz yapamam öldürürüm kendimi demiştim sevgilim
Kusura bakma yalan söylemişim
Sensizde yapıyorum
Sensizde yaşıyorum
Bir elimde bira
Diğer elimde sigara
Masada duran fotoğrafına doğru üflüyorum sigaranın dumanını.
Bir acı veren meyhanede

Halil İbrahim Kahiye

Gamzelerim

Mutluluk nedir
bilir misin?
Hayattan en zevk aldığın an
Yüreğinin serinliği
Hırçın denizlerin, sakinliği gibidir mutluluk
Yeri geril bir tekne turunda yakalandığın
Hırçın lodostur,
Yeri gelir çölde arayıp bulduğun bir yudum sudur
Öyledir işde bu mutluluk
Neyin ne olacağı bilinmeyen bu dünyada
Kazandıklarınız, kaybettiklerinizdir belkide
İnsan en sevdiklerinin yanında olduklarında mutlu olurlarmış
Belkide benim bütün mutsuzluğum
Yanımda olmayanlarının yüzündendir
Belkide bana mutluluk, gülüşlerimden doğan, Yanaklarımda oluşan gamzelere hala
konmadı.
O yüzden bana sakın mutluyum diye sormayın
Yanaklarımda oluşan gamzelerim çıkana kadar.

Halil İbrahim Kahiye

Gece Dertleri

İnsanın en büyük dertleri gece kafasını yastığa koyduğu andan sonra başlar karanlığın çökmesiyle insanında içine karanlıklar çöküyor sağa sola dönüp dönüp duran insan içinde sıkıntı hangi tarafa dönse oradan bir acı vuruyor
Aklında binlerce soru ? Hangisine cevap bulacağını bilmiyor,odanın sessizliğini bedenindeki acılar,kafasındaki binlerce soru alıyor.
Donup kalıyor bir nokta üzerinde,
düşündükçe dahada çok dertler çıkıyor ortaya
Sonra bir ofluyor
İçindeki bütün dertleri dışarı atarcasına
Oysa hiç birşey değişmiyor,
Unutmak istediğini ve unutamadığını anlıyor,eğer uyumuşsa o gün sorun değil yarın
Akşam yine dertlerinle görüşmek üzere.

Halil İbrahim Kahiye

Geçer

Zamanla geçer sandığım herşey
Zararla,bu bedenimde yer aldı.

Halil İbrahim Kahiye

Geçmeyecek tüm acılarının uğruna

Nasıl bir aşk bu
Sizecede öyle değil mi ?
Sevmeseydi kalbin
Görmeseydi gözlerin
Tutmasaydı ellerin ellerini
"Keşke" demeseydi dillerin
Aşk denilen o ateşe atmasaydın kendini
Şimdi
Bu kadar acılar
Bu kadar isyankar
Olmayacaktı bedenin

Belkide
Boğaz'a doğru bir çay içecektin
Belkide
Arkadaşlarınla gezip,eğlenip,gülecektin
Belkide
Acımasızca atmayacaktın bedenine jiletleri
Belkide
Belki diyecek vaktin bile olmayacaktı

Şimdi sakın ağlama
Kimsedende yardım isteme
Geçecek mi diye

Şimdi bir jilet daha at
Kalbinin tam orta yerine
Geçmeyecek tüm acılarının uğruna...

Halil İbrahim Kahiye

Gel

İlk Günki Sevgin Olsun Bana
Sözde Hiç Bitmeyen,
Çaresizim El Uzat Hadi
Gel Ne Olur Yeniden.
Çok Demli Geliyor Bu Çaylar Bana
Sen Gittin Gideli
Çayıma Şeker Gibi Gel
İlk Günki Sevgin Gibi
Kerem Aslıyı Severcesini Gel
Öyle Delicesine
Sesimi Duymuyormuşun Sen Kadın
Hıçkırıklarımla Ağladığım Gecelerde
Bir Fırtına Kopuyor Şimdi İçimden
Sensizliğime
Allah'a Dua Ediyorum Ben Her Gün
Sen Gel Diye.
Bu Kışta Gelmedinki Sen
Bıraktın Beni Soğukta
Bu Şehir Sıktı Beni Artık
Yalnızlığımınla Tek Başıma

HALİL İBRAHİM KAHİYE

(17 EKİM 2017)

Halil İbrahim Kahiye

Gel 2

Etrafım Yemyeşil İken
İçim Neden Karanlık
Yar Sensiz Olmuyor
Gel Artık,Gel Artık

Masum Mu Masum Bakışlar
Kalbim Hep Seni Arar
Ben Yparime Doyamadım
İçim Hep Kan Aglar

Sımsıkı Tuttuğum Ellerin
Kokunu İçime Çektiğim Yârim
Şimdi İse Neredesin
Söyle Bana Kiminlesin

Halil İbrahim Kahiye

Gelmişine geçmişine

Nerede şimdi benim için ölenlerim
Kurban olanlarım
Bensiz yapamayanlarım
Oysa
Nasıl da eğlenip, gülüyorsunuz şimdi
Yeni yeni
Arkadaşlarınızla
Senin için ölürüm dediklerinizle
Onsuz yapamacaklarınız,
yalanlarınızla
Beni sorarsanız eğer
Gelmişinize
Geçmişinize
Sayıyorum.

Halil İbrahim Kahiye

Geride Kalan

Bütün Sevdiklerim gitti, Geride Bir Tek Geride Bıraktıkları, Anılar, Acılar Kaldı

Halil İbrahim Kahiye

Gidişinin ardından

Söyle şimdi gidişinin ardından kaç paket sigara içtiğimi,yüreğimi dağlaya dağlaya
çaktığım çakmağı,
İçime içime çektiğim o sigara dumanını
Masamdaki kaçınıcı kadeh bu
Gidişinin ardından içtiğim
Kaçınıcı defa bu beni öylece bırakıp gittiğin.

Halil İbrahim Kahiye

Gözlerin konuştu

Yine sen konuşmadın karşımda
Gözlerin konuşuyordu adeta
Herşeyi anlatıyordu
sessiz kalan ağzının yerine,gözlerin
Bağıra bağıra söylemek istedim
Sevdam keremin aşkına benzerdi
Dağları aşmış sana gelmişim
En sevdiğin sarı papatyadan toplaya toplaya
Ağzından çıkacak bir kelimeye bakardı oysa herşey;
Ben De Seni seviyorum diyene kadarmış
Bütün mutsuzluğum
Şimdi mutluluktan göklerden yer alıyor
Bu Gönlüm"
-Ss-

Halil İbrahim Kahiye

Gözlerinin yeşilinde

Gözlerinde Buldum Ben Aşkı
Dağlara Taşlara Sığdıramadım Bu Sevdayı
Nereye Baksam Gözlerimin Doruklarındayım
Sensiz İken Kör Bir Yabancıyım

Yeşili Sevdim Ben Senin O Gözlerinde
Yoluma Yön Oldun Renginden
Öyle Derinden Bakma Güzel Bana
Vurulmuşum Ben Aşkına

Aşk Dediğin Öyle Bakmalı
Gözlerine Bakıp Derinlere Dalmalı
Birde Yeşilse Hele O Gözler
Bütün Gözlere Kör Olmalı

Halil İbrahim Kahiye

Güller serperim

Sana bakmaktan deli olacağım
Her gün yolunu arayacağım
Eğer bulamazsam seni
Kor ateş olup yanacağım

Kıra gittim aradım seni
Bir kelebek uçuyor tıpkı senin gibi
Koştuğum gittim peşinden
Bir türlü tutamadım ellerini

Şimdi oturup seni beklerim
Dağlara taşlara içimi dökerim
Eğer gelirsen gülüm
Yollarına kırmızı güller serperim

Halil İbrahim Kahiye

Halil İbrahim Kahiye

Gülüşlerin

şimdi tekrardan çıksam karşına
Mest eden o gülüşlerinle
Tekrardan güler misin ?
Yoksa gülüşlerinin altında
Bedenimi yaralayacak
Bir hançerin,
Bir yalanın
Yattığını söyler misin ?

Halil İbrahim Kahiye

Hakkın Ödenmez Anneciğim

Annem benim canım annem
Gül yüzlü biricik annem
9 ay taşıdın beni karnında
Besledin büyüttün helal sütünle
Taşydın götürdün belinde
Hakkın ödenmez anneciğim
Uyutmadım sabahlara kadar, ağladım
Yatırdın tahta bir beşikte salladın
Çingirak çaldın avuttun
Nenniler söyledin uyuttun
Annem benim canım annem
Hakkın ödenmez anneciğim
Güldürdün beni, mutlu oldun
Sanki o mutluluğunu bende buldun
Yeri geldi aşım
Yeri geldi öğretmenim oldun.
Doğruyu yanlış sen buldurdun
Gül yüzlü biricik annem
Yemedin, yedirdin
İçmedin, içirdin
Kimsenin aşına bizi muhtaç etmedin
Yeri geldi ana
Yeri geldi baba oldun
Herşeyi sen öğrettin bana
Hakkın ödenmez anneciğim
Yanlış yaptım, doğruyu öğrettin
Sütünü bana helal eyledin
Hasta oldum, sabahlara kadar başımda bekledin
Annem benim canım annem
Gül yüzlü biricik annem
Bağrına bastın, sevdin
Besledin büyüttün adam ettin
Gülen yüzünü hiç eksik etmedin
Hakkın ödenmez anneciğim
Gül yüzlü meleğim...

Halil İbrahim Kahiye

Haram Olsun Bedenim

Seni yazarsam haram olsun kalemler
Ağlarsam eğer kör olsun gözlerim
Yolunu gözlersem yıkılsın dağlar taşlar
Anlatırsam aşkımlı dilim tutulu versin

Seversem eğer seni atmasın kalbim
Kokunu özlersem yıkılsın bedenim
Ellerim ellerini ararsa tutmasın ellerim
Anlatırlarsa seni mahkum olur bedenim

Anarsam bir yerde adını kesip atsınlar
Ayaklarım sana doğru gelirse tutmasın
Ararsam eğer sağır olsun kulağım
Bedenim bedenini özlerse sıksınlar bir mermi

Halil İbrahim Kahiye

Hekim

Hiç bir hekim bulamadı derdime bir çare
Oysa sendin
Bu sensiz bedenim ilacı.

Halil İbrahim Kahiye

Her Acısında Köleyim Bu Aşkın

Yine gittin sen yeşil gözlüm
Belkide en çok sana yakışıyordu gitmek
Gittin diye oturmadım bu sefer meyhanelere
İçmedim sabahlara kadar,
Efkarlara girmedim bu sefer
En çok da yeşil gözlüm
canım acımadı bu sefer
Neden mi gözlerine canımı vereceğim
KADIN
Neden mi gözlerinde mutluluğu bulduğum
KADIN
Bu beden alıştı bu ayrılıklara
Yapayalnız kalmaya
Efkarlara,ağıtlara
Ha bide bırakmam diyen yalanlarına
Alıştım ben,alıştı bu beden
Şimdi çıkıp gelsen
Yine severim,
başından bildiğim bu aşkın
Her acısına ben köleyim
Yeşil gözlüm.

Halil İbrahim Kahiye

Huzur Allah Yolunda

Huzuru arama insan oğlunda
Sakin sapma haksız çölüne
En büyük sevda Allah yoluna
Huzuru arama başka yollarda

Kimden bulacaksın böyle müsamaha
İçinde ağaçlar, meyveler veren dünya
Yoktur başka huzurun yolu
Allah'tır bu bendeki yolun Sonu

İman en büyük huzur, Allah yolunda
Huzuru arama insan oğlunda
Kuran en güzel açıklayıcı bu kolda
Beş vakit namaz huzurun bulunduğu nokta.

Halil İbrahim Kahiye

Hz.muhammed(sav)

Şu Koca Evrene Rahmetsin
İnsanlığa Gönderilen Son Peygambersin
571 Yılında Doğan Bir Güneşsin
Alemlere Rahmet
Güzel Muhammed
Görmedik Ama Sevdik Seni
Aşkın Cezbetti Beni
Hz İbrahim Soyundan İdi
Alemlere Rahmet
Güzel Muhammed
Doğduğunda Mekke'de Yıkıldı Putlar
Semave Deresi Dolup Taşar
Rebiülevvel Ayının 12. Günü
Alemlere Rahmet
Güzel Muhammed Doğan
Sevgili Peygamberimizin Annesi Amine
Babası Kureyşin Beni Haşim Kolundan Abdullah
Süt Annesi Halime
Nübüvvet Mührü Kendinde
Alemlere Rahmet
Güzel Muhammed
Sözü Öz Muhammedül Emin
Vahiy Oldu Kendine Kuran I Kerim
40 Yaşında Peygamber Oldu
Şemâli Alemlere Örnek Oldu
Alemlere Rahmet
Güzel Muhammed
Rahman Ve Rahim Olan Allah In Adıyla
Güzel Kokan Misk Kokunla
O Nurlu Yüzünle
Allaha Olan Kulluğu Ve Elçiliğiyle
Alemlere Rahmet
Güzel Muhammed

Halil İbrahim Kahiye

Islık

Karanlık gecelerde
Islıklardı sesimiz.
Kokun bedenime işlemişken
Nerede o,korkusuz sevgimiz
Geceler Bir yarısına kadar
Sımsıkı sarılırken
Bir mesajla bitirdin sen
Ben dualar ederken.
Son bir dileğinde'
çiçek istemiştin;
Çiçekler topladım da
Ellerimde kuruttun...

30 temmuz pazartesi
22:53

Halil İbrahim Kahiye

İdam istiyoruz !

Analar babalardan koıtu bir feryat
Ne istiyorsunuz henüz beş yaşında o bir evlat
Leyla, eylül özgecan gibi daha kaç
Namus düşmanlarına yem olacak türkiye burası..
İdam istiyoruz işde.
kopsun kafası---

Son zamanlarda ülkemde namussuzlar artar oldu
Kendi çocuğuna bile şerefsizler
Yan gözle bakar oldu!
Televizyonlardan her gün bir utanç duyulur oldu!"
Üzgünüz bir melek daha kefenle toprak oldu.

Ülke liderleri neden bu kadar sessiz
İdam istiyoruz işde duyulsun bu sesimiz.

Daha kaç tecavüze uğrayacak minik yavrular.
Ellerinden aldılar oyuncağını
Kanı bozuklar

5 yaşındaki bir çocuğun bile namusundaysan
Azgın ite dönmüş sıfatından
Asılmalısın istanbul buğazından
Ne istedin ulan,etti oyuncağından

Sizin gibi adiler hepimiz toplanmalı
Tüm yavruların ana babaları üzerinize salınmalı
Ellerinde hançerlerle vücudunuza saptırmalı
Poşete sarıp ateşle yakılmalı

Duyulsun artık,duyulsun sesimiz!!

Halil İbrahim Kahiye

İlanı aşk

Gel bana.
Gel bana yarım
Sana çay demleyeyim
Oturup sohbet edip
İçimizi dökelim

Belki hatırlarız geçmişİ
Yağmurda yürüdüğümüz gibi
Sokaklar bilir beni
Seni ne kadar çok sevdiğimi

Bir demli daha içermisin
Bana tekrar gelirmisin
Seni çok seviyorum diyip
İlanı aşk edermisin

Halil İbrahim kahiye

Halil İbrahim Kahiye

Kalbim

Oynanılmış
Yorulmuş
Kırılmış
Bir kalbim var benim.
Lütfen çok oynama.

Halil İbrahim Kahiye

Kan döktüm

Gidenin ardından su dökerler
Tez gidip gelsin diye
Ben senin ardından kan döktüm.
Ne fayda.
Yinede gelmedin
Söyle be sevdiğim
İlla kendimi mi öldüreyim
Bu sefer gelirmisin.

Halil İbrahim Kahiye

Kanlı Göz Yaşı

Bu kanlı ağlayışlarımın sebebini sordun mu hiç
Yanımda bir saniye bile eksik olduğunda
Özlediğim insan
Ömür boyu hayatımdan gidişidir
Bu kanlı göz yaşımın sebebi

Halil İbrahim Kahiye

Kara Tren

Uzaktan gelir Kara tren
Dumanını ata ata
Gönlüm seni ister olmuş
Gel bana gel bana

Halil İbrahim Kahiye

Karınca

- Uzaktan gelen kasırga
- Sert esti geçti
- Herşeyimi alıp gitti
- Beni kendimle yüzleştirdi

- Yazın biriktirdiğim yemeği
- Kışın yiye durmuştum
- Zلزele kopmamış olsaydı eğer
- Şimdi rahat olmuştum

- İşde bizde karıncayız
- Kolonilerde yaşarız
- Hem etil, hem otuluz
- Ağırlığımızın 40 katını sırtımızda aşarız

Halil İbrahim Kahiye

Kaybetmek

Belkide
Çok sevdim diye
Kaybettim.
Keşke hiç sevmeseydim.

Halil İbrahim Kahiye

Kazancım

Büyüdükçe kazanandığım En İyi tecrübe
Daha çok ağlamak oldu .

Halil İbrahim Kahiye

Halil İbrahim Kahiye

Keşke

Belkide
çok sevdim diye
kaybettim.
keşke hiç sevmeseydim.

Halil İbrahim Kahiye

Kırmızı Güllerde Yastaymış

Yine o çiçekcinin oradan geçiyor
Sana aldığım o kırmızı güllerden var
Camın önünde görünüyor
Ama bu sefer farklı güller
Hepsi solmuş,yapraklarını dökmüş
Sanki insan olmuşda çökmüş gibi
Anladım ki aşkımızın bitişine
Tek ben değil kırmızı güllerde yastaymış

Halil İbrahim Kahiye

Kim Anlar

Dere boyu ağlar ağlar
Şu gördüğün tepe dağlar
Aşlımı ele vermişler
Benim halimden kim anlar.

Halil İbrahim Kahiye

Korkun

En çokda senden asla vazgeçmem bırakmam diyenlerden korkun.
Öyle insanları bir seversinki sanki canına can katmışta gittiklerinde ömrün azalacakmış gibi hissedersin
Öyle seversin işde gün geçtikçe daha çok
Dahada çok seversin
vazgeçemez,bırakamazsın
İnsan hiç Canından can verir mi ?
Sonra ne olur
Vazgeçmez,bırakmaz dediklerin
Ellerinde valiziyle çok uzaklara gider.
Öyle vazgeçmiş
Öyle bırakmış olursun ki
Göz kapaklarından hayatı
Bir daha vazgeçecek,
bırakacak zamanın bile olmaz.

Halil İbrahim Kahiye

Kör Olmuşum

Amansız bir hastalığa yakalanmış bir şairim ben,
Gözlerim gözlerini gördüğünden beri
Kör olmuşum gibiyim
Senden başkasını göremiyorum.

Halil İbrahim Kahiye

Kurumuş Papatya

Verdiğin kutuyu hala saklıyorum
İçinde anılarımız var.
Her açtığımda içinden aşk kokusu geliyor içinde kurumuş bir papatya var
Kurduğu halde aşk kokan
Kalp atışlarımı hızlandıran
Her gece uyumadan açarım
Papatyayla konuşurum
Atmaya kıyamadım ki
Çünkü aşkımızın misafiri o
Kutunun içindeki mektup
Yazdığın her cümlede
Bir göz yaşım aktı damla damla mektuba
Papatya da ağladı benimle birlikte
Belliki papatyada özledi seni
Belliki bütün aşkımız o kutuda saklı
Şimdi çık geri gel be sevdiğim
Yıllarını sana adayan bu adamı
Öylece bırakıp gitme.

Halil İbrahim Kahiye

Küfür

Eğer
Bİrgün geri gelmek istersen
Sakın gelme
Çok günahkar oluyor bu Bedenim
Bırakıp gidişinin ardından
Küfürlere.

Halil İbrahim Kahiye

Merhaba Kadın(yeni)

Merhaba kadın

Hayat kimilerinin kaderine işlenmiş bir şanssızlıktır belkide
Bilmiyorum bu kadar sevdiğim kaybetmek neyin nesidir bilmem.
Belkide o dillere destan "Ferhat İle Şirin " Aşkında ki Ferhat'da bendim.
Dağlarıda delsem, aşkının uğruna bir türlü kavuşamadım.
Sevmeyi onunla öğrenirken kaybetmeyi de ondan öğrendim.
Her defasında kaçıp gitti,
Yine gitti,her gidişinde bir daha sevdim
Her gidişi bedenime atılan bir jilet gibiydi.Gözlerimden yağmur gibi yağan göz yaşı,
çocuk gibi hıçkırarak ağlamak
Her gidişinin ardından bıraktığı en büyük servetti.

"Umutlarımla,hayallerimle sevdim "
Bana bakan o gözlerini çok özledim
Benden uzakta olsan
Bir gün gelir diye yolunu gözledim.
"

Kaybetmeyi benden iyi kimse bilemezdi
Ben her gece onu düşünürken O kim bilir kaçınıcı uykusundaydı.
Her gecem haramdı onsuz kaybediyordum kendimi.dört duvarlı oda bir ben,bir
acılarım,bir koca onsuzluk aklına gelmeyecek bin bir dert her şeyle
yüzleşiyorsun.kaybetmenin acısı beyin damarlarına kadar işlenmiş
düşündükçe,düşünememeyi dahi hissediyorsun.
Hepsi bir kadın uğruna sen bunları
Bu haram geceleri bilemezsin kadın
"

Her gece seni düşündüm gülüm "
Ne olur geri dön güzel gözlüm
Yazdığım her konuya başlığım
Her zerre kadar aşığım
"

Siz hiç safça inandınız mı ?
Sevmediğini bildiğim halde defalarca peşinden gittim,defalarca olmayacağını bildiğim
halde pes etmedim.
Ona tapmış bir aşk vardı içimde
O kadar pes ettirmeyecek kadar aşık
Ne yaparsa yapşın bırakamıyordum
Seviyordum, sağım da solum da her yerimde,uykumda ,sabahımda her zerre
yaşantımda o
Rezilde etse dalgada geçsede hayallerimden,sevdim
Allahım affet tuttuğum orucu bile kokusunla bozdum.
Onun gözünde hiç bir zaman onu sevmeyen bir adam olarak kaldım.
Bu kadar kaybolan aşkımızı bir araya getirmeye çalışırken
Aşk dediğin böyle bir şey sen onu severken o sana yeni sevdiğini anlatır
Aldığı hediyeleri anlatır.
Sırf onun mutluluğu için gülüp geçersin
Neyim eksikti ondan bilmiyorum
Belki kırmızı güller alamadım ama Sevdiğim,senin için canımı dahi verirdim,sen hep
gitmeyi tercih ettin, sen her gün Allah'a ellerini açıpta seni isteyen bu adamın ellerini
tutmadın
Başka ellerde mutlu olmayı denedin
Onlarda benim gibi sevdimi seni

Bilmiyorum ama hiç kimse benim gibi asla seni sevemezdi.

Çocukluk aşkı derlerdi ya hani
Ben seni hep ömürlük sevdim
Ben hiç bir zaman gitmedim
Sen hep gitmeyi tercih ettin

Erkekler ağlar mı ?
Yıllar da geçse her gece sol başımda duran masanın üstünde çerçeveler içindeki fotoğrafına bakıp bakıp uyuyorum,
Kendi kendime aklımdan bin bir soru
Ne zaman geleceksin?
Çok özledim
Ne yapıyor acaba,uyudumu, ?

Sen benim her gece yaşadığım bu acıları bilmedin,hayallerime hep gülüp geçtin.İnsan bir defa sever derler sen beni hiç sevmedin.
Hayallerinle gömdüğün o adamım ben
O kadar çaresizim ki senden başka hiç bir şeyim yok,ne olursun gel ger gece ağlayan bu adamın göz yaşlarını dindir
Sensizlik,öyle bir yara ki her geçen gün
Yarama basılan tuz gibi,
Çok özledim,mecnun gibi çok
Ferhat gibi dağları delmeye
Ben alışamadım ki sensizliğe
Gözlerinin derinlerine dalmak istiyorum
En çokta gözlerine bakarken utanırdın ya çekinirdin ,ellerini tuttuğumda gözlerime bakamazdın
Ben hiç bir şeyi unutmadım gel yeninden filizlendirelim,yeniden yeşillendirelim,umutlarımızı,hayallerimizi

Geçen onca zaman sendin
Güzel gözlerini sevdiğim
Yeşilin her tonuna aşığım
Kokuna hasret kaldığım

Ben senin yüzünün en ince detayına kadar aşığım,
Hiç inandıramadım sana kendimi
Ne yaptıysam,ne ettiysem hep gittin
Biliyor musun be kadın sen gittin diye ben hiçbir zaman pes etmedim.
Her gün her gece fotoğrafına baktım
Bir elimde çayım,bir elimde kağıt
Dört duvarlı bir oda,pencereden
Sensiz,ve sessiz bir gece
Gökyüzünde yıldızlara bakıyorum
Yıldızlara bakarken,öyle güzel parıldaayan bir yıldız vardı ki ,o kadar mı ? güzel. Tıpkı senin gibiydi be sevdiğim,Sende onun gibiydin
O kadar güzel parıldaayan yıldız bir anda gökyüzünden kayıp gitti.
Anlamıştım ki sende aynı onun gibi hayatımdan kayıpta gitmiştin.

“Hangi gece beni düşünüp uyudun”
Ben oysa sensizlikten çok yoruldu

Halil İbrahim Kahiye

Mesafeler

Mesafeler engel değildir hiçbir zaman
sevenlere
kilometrelerce uzakta olsada
kokusu esen rüzgarla gelse bile, burnuna
gönülden sevenlerindir AŞK

Halil İbrahim Kahiye

Miraç

Mekke devrinin 11. yılı
Recep ayının 27. gecesi
Hicretten 19 ay önce
Peygamberimizin İsra ve miraç mucizesi

Bir gece vaktiydi
Kabe'nin hatim'i
Cebrail'in getirdiği
Burak atlı bineği

İlk namazını kıldı aksada
Buradanda mirac'a
Semalara yükseldi
Semadan,semaya

Hoşgeldin Salih kardeş dediler
Sidretül munteha'ya yükseldiler
Miraçta Cenab'ı haktan
Meleküt aleminden bir çok şey gördüler.

Halil İbrahim Kahiye

Misafiriz hepimiz

Hepimiz misafiriz
Şu yalan dünyada
Hepimiz geçiciyiz
Zamanı dolduğunda

Sevdiklerimizde gitmedimi
bırakıp da uzaklara
Çeşme'den su içmedimi
Az önce şurada
Ölüm anıdır
Alır seni uzağa
Kimsenin ulaşamadığı
Herkesin tek buluşacağı ortak nokta

Hepimiz misafiriz
Şu yalan dünyada
Hepimiz geçiciyiz
Zamanı dolduğunda

Ölmeyecekmiş gibi hareket ettik
Aniden yenildik
Biz daha çok gencik dedik
Oysa misafiriz dünya
Çaldın sevdiklerimizi
Şıra sıra bize gelecek
Dünyanın yalan olduğunu
Herkes Birgün bilecek

Halil İbrahim Kahiye

Namaz

Çanma Őu yalan dűnyaya
İnan"Allah"yoluna
Kıl namazını
Bak hak yoluna

Halil İbrahim Kahiye

Namaz-zaman

Herşeye "Zaman" Dedik
Keşke Tersten Okumayı Deneseydik
Şuan Burada Değil De
Allah"A Secde Ederdik

Kılamadım Namazımı
Şu İşimle Bu İşimle
Allah"A Ne Diyeceğim
Hesap Günü Geldiğinde

Namazdır Dinin Direği
Ne Para Ne Pul Kurtarır Seni
Mümine Ancak Allah Gerekli
Gelin Kılalım 5 Vakti

Halil İbrahim Kahiye

Nöbetçi Bir Aşk Şairi

Bir Damlayla Uyandım
Uyandım Bu Gecede.
Sol Yanımda Acı Çektiren Bir İşkence,
Kırılmış
Parçalanmış
Darmadağın Bir Halde .
Yine Bir Düş İmiş
Bu Acıyı Çektiren
Kalkıp Bir Yudum Su İçtim
Pencereden Dışarıya Bakıp
Yıldızları Seyrettim.
Gözüm Kaldı Bir Yıldızda
Öylemi Güzel Parıldar
Öylemi Gözünü Dahi Kırptırmaz Kendinden.
Derin Derin Baka Kalmışım
Bütün Yıldızlara Kör
Bir Tek Ona Takılmışım
Aniden Kayı Verdi O Güzel Yıldız
Kaydıkca Parıltısını Kaybediyordu
Aklıma Bir An Sen Geldin
SEVGİLİM
Hatırlıyorum Da Sende
Bu Yıldız Gibi Kayıp
Öylece Uzaklara Gittin.
Gözümden Damlalar Akı Verdi
Yanaklarıma
Yangın Yeri Yüreğim
Özleti Verdi Geçmiş İ Bana
Kendi Kendime Yalan Söylüyordum
Geçmemişti Oysa
Her Gün Daha Çok Acı Çeken
Her Gün Daha Çok Özleyende
Benim
Yalnızlığımınla Oynuyorum Bu Oyunu
Sen Zaten Bulmuşsundur Yolunu
Eğer Bir Gün Aşk Ararsan
GÜLÜM
Hiç Çekinme Bana Gel
Nöbetçi Bir Aşk Şairim Ben
Yalanına Alışkın...

Halil İbrahim Kahiye

Ozanım

Dumanlı Dağda Ozanım
Seni Çok Anarım
Dilimde Tüğ Bitti
Yazar, Yazar Ağlarım.

Halil İbrahim Kahiye

Ölüm

-
- Saat tık tık eder
- Yelkovan akrebi geçer
- Öyle eder,böyle eder
- Zaman senden geçer

- Ölüme her an adım adım
- Yündendir benim yatağım
- Penceren bakarım
- Yataklara düşmüş ağlarım

- Zaman doldu artık bende
- Güneş girmez oldu içeriye
- Ölüme beklerim artık
- Şu yattığım yerde

Halil İbrahim Kahiye

Ölüyorum hasretinden

Bak Gözlerinle
Ağır Olsun ayım
Őekere Gerek Yok
Fazlasıyla Yaralıyım
Yürürken Aklım Sende
Gelir misin Peşimden
Gözlerine Kurban Olmuşum
Ölüyorum Hasretinden

Halil İbrahim Kahiye

Papatyalar Kurudu

Yazın,tam ortasında gitmiştin sevdiceğim
Bütün şehri papatyalar sarmıştı.
Sen gittikten sonra,
Yazın tam orta yerinde,kış geldi
Gözlerime
Papatyalar kurudu
Gidişinin ardından.

Halil İbrahim Kahiye

Sensiz

Onsuz yapamayacağın insanlar
Sensiz yaşamaya başladılar bile.

Halil İbrahim Kahiye

Sensiz Yapamam Biliyorsun

Seni düşünürken canım acısa da
Geri gelmeyeceğini anlasam da
Papatyalar toplayıp,beklesemde
Gelmeyeceksin biliyorum

Sabahlara kadar ağlasamda
Meyhanelere mahkum olsamda
Aşkın beni öldürsede
Senden vazgeçmeyeceğim biliyorsun

Bırakıp gittiğin yere güller sersemde
Hasretinden prangalar eskitsemde
Ferhat olsam Şirin uğruna dağlar delsemde
Senden vazgeçmeyeceğim biliyorsun

Seni hayatım diyip sevsemde
Hayatımı yerler çalıp mahvettsen de
Canım diyip canımdan etsende
Yine seni severim biliyorsun

Peşinden bir kuyruk misali gelsemde
Şiirler yazıp söylesemde
Aşkından delirip ölsemde
Sensiz yapamam biliyorsun

Her gün gelirsin die kendimi avutsam da
Ağıtlar yapıp,bardağı taşırsamda
Aşkından istiyorum bir parça
Gel şimdi sensiz yapamam biliyorsun

Halil İbrahim Kahiye

Sezen Aksu

Çoğu yazar ve şairin
Kalemінде
"Sezen Aksu" vardır
Bazılarının yarasını kanıtırken
Bazılarında yarasına merhem olan.

Halil İbrahim Kahiye

Sigara içme diyorlar.

Şigarayı içme diyorlar
İçmez miyim
Yaralarırna kabuk germez miyim
Dumanını sana üflemez miyim
Yak bir sigara daha.
İyi gelecek gidenlerin ardından.

Halil İbrahim Kahiye

Son Bir Defa Göreyim Seni

Gittiğin gibi geri gel
Son bir defa göreyim seni
Ağlattığın,güldürdüğün gibi
Geri gel
Son defa sarılayım sana
Tekrar koyayım kafamı omzuna
Böyle bırakıp da gitme
Son bir defa göreyim seni
Oturalım kız kulesinin karşısına
Leyla ile mecnunu anlat tekrardan
Hiç usanmadığım mecnunun aşkından
Martılara simit atalım en baştan
Tam ısınmayalım aşkımızdan
Sadece bir günlük senaryo gibi yaşayalım
Tekrardan tuz basma sakın yarama
Seviyorum diye söylediğin yalanlardan.
İnanırım oysa ben,bile bile yalanına
Acı veren aşkına
Ne olursa olsun da
Son bir defa göreyim seni

Halil İbrahim Kahiye

Son Nokta

Hey acılı insan evet evet sen
-__son sözlerini söylesene
_Bir umudum yok benim
_Nede bir bekleyişim
__-Bu "Hayatın"
=_KAYBEDEN"Kahramanıym Ben...

Halil İbrahim Kahiye

Son yük gemisi kalkıyor limandan

Son yük gemisi kalkıyor du limandan
Çok uzaklara gidesim geldi
Şöyle iki üç adım attım
Gemiye doğru
Ayağımı bastım
Dümendeki kaptandan bir ses geldi
Yükün fazla binemezsin
Bu derdinle tasanla gidemezsin
Hangi liman, hangi gemi alır seni
Bilmemde
Bu gemiye binemezsin
Arkana dönüp gidersin
Yükün biraz daha artıp
Acılarını örtemezsin
Limanda oturup da beklersin
Yükün fazla
Yükün fazla
Hangi derdime hangi yarama yanayım
Yükümü hangi limana taşıyayım
Satılır mı bu bendeki kader satayım
Son yük gemisi kalkıyor limandan

Halil İbrahim Kahiye

Sonra.

Sonra...
Seni anlattım dağlara,taşlara
Ardımdan
Hüngür hüngür ağladılar.

Halil İbrahim Kahiye

Suskun bedenim

Bakma öyle sessiz kaldığıma
İçinde ne fırtınalar kopuyor
Haçerlenmiş sesim çıkmıyor
Yaralı bedenime merhem bulunmuyor
Dilim dilime dolaşıyorda
Yinede sesim çıkmıyor

Alsalar canımı candan
Çalsalarda taştan taşta
Dost dediklerim nerede benim
Bakar cebindeki paraya

Şimdi Yok mudur doktorum
Bu beden içinde çok yorgunum
Sesimi duyan yetişsin bana
Bu beden son soluğunda

Halil İbrahim Kahiye

Şanlı Türk Ordusu

Adının anlamında var güçlük
Dağlar,taşlar,omzunda yüklük
Hiç usanmaz bir türklük
Çekilin yoldan geliyor Türk ordusu.

Kimseden asla korkmayan
Canını vatana adayan
Şerefiyle namusuyla destanlar yazan
Türklük uğruna yemini olan
Şanlı Türk Ordusu.

Nezahat hanımdan beri kadın ordusu
Afrinde yörük ana kuzusu
Verir mi sana bu yurdu Türk ordusu
Bu Topraklar uğruna can verir Mehmet'im

Bu Türk milletimi korkar savaştan
Hepimizin kalbi aslında barıştan
Bir ses gelirse yakından
Ne toprağınız kalır
Ne Yemin olsun Candan can.

Türk derler bu erlere
Sığınırlar yaratan rabb'e
Tüm dünyanın aşamayağı bir cephe
Korkulu rüyaları ansızın bir gece
Okunan Kuranlar hürmeti üzerlerinde

Halil İbrahim Kahiye

Şarkılarda biz.

O şarkı bize yazılmıştı sanki
Her dinlediğimde
İçindeki oyuncular;sen ve ben gibiydi.
Şesini açtıkca şarkının
İçimi hüzün sarıyordu
O sokaklarda sen yoktun,artık
Biz yoktuk,kokumuz yoktu.
Anlamıştım artık biz diyede birşey yoktu
Şansa bak o güzel şarkıda burada bitti.
Ama hala o sokaklarda çınlıyor şarkımız.

Halil İbrahim Kahiye

Œehir yansa

Bu Œehri sevmemin tek sebebi sendin
Sen yokken,
Bütün Œehir yansa umrumda değil.

Halil İbrahim Kahiye

Taşamı Vurayım Kendimi

Yârim gitmiş
Elin olmuş
Başımı taşamı vurayım
Hey
Geçer dediğim
Geçmemiş
Geçmemişi taşamı vurayım
Hey
Kalbi kırılmış bu adam
Sever mi ki bir daha
Aşkî dağları aşmış
Aşkî taşamı vurayım
Hey.
Gittiğin o günden beri
Bu kaçınıcı hançerin
Kanayan bu bedenimi
Yeremi vurayım
Hey
Hasretinden ölmüşüm
Sensizken körmüşüm
Kör olmak senin uğrunaysa
Yaşamı taşamı vurayım
Hey
Şimdi
Nereye gideyim
Nereye atayım kendimi
Nereye bırakıp
Hangi taşa çalayım Bedenimi

Halil İbrahim Kahiye

Tek Sokağımsın

SEN
- BENİM
GİRİPTE
- AŞKINDAŇ
ÇIKAMADIGIM
- TEK

SOKAĞIMSİM

Halil İbrahim Kahiye

Toprak

Ölsem Gelirmisin ?
Mezarıma;
Eline Alırmısın
Toprağımı;

Açarmısın Avcunu
Arşa;
Okurmusun Bana Bir
Dua;

Kalp Beni Beklemesin
Artık Aşk'a;
Beni Toprak Aldı
Beni.

HALİL İBRAHİM KAHIYE

Halil İbrahim Kahiye

Tövbe

Bu Yol Neyin Yolu
Önüm Arkam Günah Dolu
Ver Elini Mümin Kardeş
Gün Allah" A Dönme Günü

Yaptık Onca Günahı
Gel Bulalım İmanı
Okuyalım Kelamı
Kılalım Namazı

Tövbe Edelim Tövbeliklere
Sığınalım Yaratan Rabbe
Allah Bizi Affetsin
Cennetinden Yer Versin

Halil İbrahim Kahiye

Tutsaklar arasında

Çocukken tek hayalim polis olmaktı
Şimdi tutsaklar arasından polisleri izliyorum.

Halil İbrahim Kahiye

Türkiye Cumhuriyeti

Benim Ülkem Saadettir
Taşı Toprağı Nimettir
Neresi Diye Sorarsan
TÜRKİYE CUMHURİYETİDİR.

Toprağında Nice Savaşlar
Şu Ülkede Ne Yiğitler Var
Tarihin Dilinde Adımız
Osmanlıdır Soyumuz.

Gözünü Kırpmadan Vatana Can Feda
Hiç Biter Mi Bizdeki Bu Vefa
Şanımızı Duyan Hayinler "Ocumak"Ta
Selam Olsun "TÜRK"Ordusuna

Halil İbrahim Kahiye

Umut

Uyumak istedim kollarında
Gel ne olur sarıl bana
O kadar çok özledim ki
Yansıtım mısralarıma

Senin gelmeyeceğini bilirim
Azda olsa kendime umut veririm
Çölde su bekleyen gibiyim
Yıllardır hep seni beklerim

Şimdi üşüyorum soğukta
Elimden tutanım yok ana
Ayrılık geldi kapıma
Duydumki yar obada.

Halil İbrahim Kahiye

Unutulanlar arasında

Bana sakın unut deme
Unutmaya çalıştıkca
Hayatımdan silmeye kalktıkca
Kalbimin tam orta yerine bir hançer daha yiyorum
Bütün yaşanmışlıklar,yüzüme sille gibi vuruyor
Daha çok özlüyorum
Sesini
Kokunu,
Bakışını
Ben bir tek beni unut diyişini UNUTTUM
Unutulanlar arasında.

Halil İbrahim Kahiye

Vazgeçemeyeceksiniz

Unuttum diye diye kendime yalan söyledim oysa hiç unutmamıştım
Şu hayatta hiç bir zaman acı veren ve mutluluk veren insanlar unutulmaz onlara en büyük bedduayı, en büyük nefreti bile etseniz, onlardan asla vazgeçemezsiniz
Çünkü onlar yüreğinize mühür atmış insanlar, her ne olursa olsun onlardan asla vazgeçemeyeceksiniz.

Halil İbrahim Kahiye

Veda

Güneş penceremde göründü
Demekki kış biter
Ben senden ayrılmak istemedim
Veda gelir,sen gider

İkimizdik,ikimizik
Ne oldu biz bittik
Penceremden baktım sana
Yakışmış yanındaki koluna

Birzamanlar dua ederdik
Şimdi ise betdua ettik
Söz verdik,evlenecektik
Duydum giymişsin "Gelinlik "

Halil İbrahim Kahiye

Yalan Aşk

Aşk denen o sevgi
Bir yalancı değil mi ?
Seviyorum diyipte
Kandırdı kalbimi.

İnanmışım olmayan "Aşkına"
O gözüne, Kara kaşına
Selvi boylu nazlı yarım
Kıymış benim aşkıma

Şimdi alıp başımı gidiyorum
Yaralı bedenimle acı çekiyorum
Eğer birgün pişman olursan
Yalan "Aşkını" tekrar bekliyorum.
- 4 aralık 2017-

Halil İbrahim Kahiye

Yalancı Mecnun

""Seni seviyorum""

Yalan !!

defalarca defalarca söylediğin bir yalan

Şevginde yalan ,kalbinde

İnanmışım,salakmışım oysa

Ben seni Leyla yapmıştım gönlüme

Sen oyun oynadın kalbimle.

Ateşe attım bile bile kendimi

Kor ateşe,diri diri yaktım kendimi

Böyle bir eziyet bıraktın geriye

Hey yalancı mecnun.

Halil İbrahim Kahiye

Yalnız

Burcu,Burcu Kokular
Gönlüm Seni Arar
Canım Bedenden Ayrılacak
Yalnızlığında Yol Arar.

Halil İbrahim Kahiye

Yeşil Gözlü Nazlı Yârim

Seni anlatmamı isteseler
Yeşil gözlerinden başlardım

Bir çift yeşil gözlü yare aşığım
Gözleri yüreğimin aynası
Doğa kıskanıyor yeşilinden
Yeşil gözlü ,nazlı yârim

Bütün gözlere kör,
Bir seni görür olmuşum
Güzel bakan o gözlerine
Esir olmuşum
Yeşil gözlü,nazlı yârim

Hastalığımın şifasıdır yeşil gözlerin
Bir defa görse gözlerim gözlerini
Bütün dertlerim geçer
Sanki bir doktordur
Yeşil gözlü,nazlı yârim

Utanır bakamaz gözlerin
Gülüşünle kısılr Yeşil gözlerin
Baktıkça bakasım gelir sana
Esir olmuşum gözlerine
Yeşil gözlü, nazlı yârim

Kolay değildir sensiz olmak
Gözlerini görmediğinde,kör olmak
Öyle aşık oldum ki sana
Yeşilden başka renk görmüyorum
Yeşil gözlü, nazlı yârim

Yokluğunda gözüme iniyor siyah bir perde
Karanlıkta kalıyorum
Bir ışık saçılıyor yavaştan gözlerime
Gözlerim açıldıysa eğer
Yeşil gözlerin gözlerimin önünde
Yeşil gözlü, nazlı yârim

Yeşil gözlerin sanki bir cennet
Kalbim bir tek sana emanet
Etmesin kimse bize nazar,
Kalbim bir tek sana atar
Yeşil gözlü, nazlı yârim
15/03/2018

Halil İbrahim Kahiye

Yeşil Gözlüm

Ağız süt kokan bir çocuktum
Mahallede top oynar dururdum
Uzaktan bir melek geliyor
Yeşil gözüne vuruldum

Ben oldum bir divane
O güzellik de nedir öyle
ALLAH bana nasip etsin
Evime huzur versin

Yaşımın küçük olmasına bakma
Beklerim seni yıllarca
Yeşil gözlerinde beni seyret
Aşık oldum ben sana

Halil İbrahim Kahiye

Yıldızlar Gibi

Şimdi yine kış geldi.
Sıcak bir çayımı alıp
Dışarıda yağan yağmuru izliyorum
Tahta, sokak lambasına bakan pencereden.
Her bir yudumladığımda çayı
Bir anımız geliyor gözlerimin önüne
Canlanıyor, teker teker
Aklıma geldikçe sesin
Kokun
Gözlerin
Canımı yakıyor, en derinden
Sonra açıyorum şarkımızı
Bağıra bağıra söylüyorum
Ağlaya ağlaya.
Elimden gelen hiç birşey yok.
"Bütün gecem böyle gelip geçiyor
Bazen gökyüzüne baktığımda
Yıldızlar KAYIYOR
Senide yıldızlara benzetiyorum
Çünkü sende onlar gibi
Dünyamdan KAYIP'ta gittin"...

07.11.2018

Halil İbrahim Kahiye

Yinede Seveyim

Mesela yeniden gel
Seni Seviyorum
Ne olursa olsun bırakmam asla seni de
Bende yalanına inanayım
Tekrardan,acı vereceğini bildiğim halde
Seni seveyim.
Nasıl olsa
Bütün Aşklar bir yalan değil mi ?

Halil İbrahim Kahiye

Yüreğimle

Ben dağlara taşlara ismini yazmadım sevdiğim
İlk önce kalbime kazdım
Sonra bütün yüreğimle sevdim

Halil İbrahim Kahiye

Zakkum

Oysa ben sana aşk kovan güller getirmiştim
Nerden bileyim verdiğin çiçeğin zakkum olduğunu.

Halil İbrahim Kahiye

Zamana Dur Diyemedim

Bir izgili Yüz Görüyorum
Her Gün Daha ok Belirlenen
Yelkovan Akrebi Kovalıyor
Zamana Dur Diyemedim.

Saçlarım Aklaşıyor Benim
Tek Tek Telinden
Bir Ağırılık öktü Üzerime
Zamana Dur Diyemedim

Nerede Şimdi O Gençliğim
Erciyes'te Ayak Yalın Gezdiğim
Şimdi Bedenim Üşüyor Da
Zamana Dur Diyemedim

Atlardım Taştan Taşa
Özlemişim Amanos Ta Kışa
Nerede Şimdi Kuvvetim
Zamana Dur Diyemedim

Sabahın "Ezaniyla" Uyanırdım
Yol, Dere , Bayır Demez Aşardım
Omzumda Astığım Azzığım
Zamana Dur Diyemedim

Oturdum Torosta Bir Kaya'ya
Çaldım Sazımı Ertäşa
Bedenim Hançerlendide
Zamana Dur Diyemedim

Gelirdi Karşı Köyden Davul Sesi
Çağırılardı Aşık Halil'i
Nerede O Eski Oyunculugum
Zamana Dur Diyemedim

Zaman Herşeyi Alıp Gitti
Ne Verdin Söyle Bana
Anılarımla Baş Başa
Zamana Dur Diyemedim

Şimdi İyice ökmüş Bedenim
Eski Halimden Hayır Yok
Şöyle Bir Acı Kahve İçip
Zamana Dur Diyemedim

Ah Eski Günler Ah
Özlettin Kendini
Artık Eskisi Gibi Olmayacakta
Zamana Dur Diyemedim

Œimdi Elimde Var Bir Sopa
Anılarımı Anlatıyorum Çocuklara
Hüzünlü Bir Duyguyla
Zamana Dur Diyemedim

Aşık Halil Aştı Yaşını Diyorlarmış
Dostlar Arkadaşlar Beni Soruyorlarmış
Ölüm Artık Başımı Aşmış
Zamana Dur Diyemem...

Halil İbrahim Kahiye